

บันทึก

เรื่อง การจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานและลูกจ้างของสถาบันการเงินที่กองทุน
เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเข้าแทรกแซงกิจการ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๒๐๕/๑๒๐๐๕ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการแรงงานและสวัสดิการสังคม สภาผู้แทนราษฎร ได้ขอให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พิจารณาปัญหาความเดือดร้อนของพนักงานและลูกจ้างของบริษัทเงินทุนเฟิสต์ ซิตี้ อินเวสเมนต์ จำกัด (มหาชน) หรือ FCI ซึ่งถูกกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเข้าถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ มีผลทำให้ FCI เปลี่ยนสถานะจากองค์กรเอกชนเป็นองค์กรของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กล่าวคือ เป็นส่วนหนึ่งของธนาคารไทยธนาคาร จำกัด ดังนั้น พนักงานและลูกจ้างของ FCI จึงเป็นพนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจไปด้วย ต่อมาระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๔๒ พนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจดังกล่าวถูกเลิกจ้าง จึงมีปัญหว่าพนักงานและลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างมีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ เนื่องจากสิทธิได้รับค่าชดเชยตามกฎหมายทั้งสองฉบับแตกต่างกัน กล่าวคือ หากใช้หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่มีการเลิกจ้าง พนักงานและลูกจ้างของ FCI จะได้รับค่าชดเชยต่ำกว่าสิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

ผลการประชุมคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ที่ประชุม (ยกเว้นผู้แทนกระทรวงการคลัง) เห็นว่า สถาบันการเงิน FCI เป็นรัฐวิสาหกิจ เนื่องจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเข้าถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ การจ่ายค่าชดเชยจึงต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ แต่เพื่อความเป็นธรรมในกรณีนี้ควรพิจารณาจ่ายค่าชดเชยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมได้ขอให้กระทรวงการคลัง พิจารณาเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า FCI มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เนื่องจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูซึ่งเป็นองค์กรของรัฐเข้าถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของทุนจดทะเบียน ประกอบกับได้มีคำพิพากษาของศาลแรงงานกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๔๓/๒๕๔๒ และคดีหมายเลขแดงที่ ๔๙๑๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๕๔๒ พิพากษาคดีเกี่ยวกับการจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างโดยให้จ่ายตามกฎหมายที่ใช้บังคับ ในขณะที่ถูกเลิกจ้าง กล่าวคือ พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ส่วนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๑ ที่เห็นชอบให้สถาบัน

การเงินซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจเนื่องจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ เข้าแทรกแซงถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ไม่ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง กฎ ระเบียบ และมติคณะรัฐมนตรีที่ใช้บังคับกับรัฐวิสาหกิจทั่วไป แต่ให้รัฐวิสาหกิจดังกล่าวถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขของสถาบันการเงินเดิมนั้น เป็นการยกเว้น เฉพาะเงินเดือน สวัสดิการ และผลประโยชน์ตอบแทนของพนักงานเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับการจ่าย ค่าชดเชย และมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวไม่สามารถยกเว้นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนดได้ ดังนั้น การให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ รวมถึงค่าชดเชยจึงต้องอยู่ในบังคับของ พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๓ สรุปว่า การจ่าย ค่าชดเชยให้กับลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้างควรจะต้องดำเนินการตามหลักกฎหมายและแนวคำพิพากษา ของศาลแรงงานกลางและศาลฎีกา แต่เนื่องจากคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ได้พิจารณาให้ จ่ายค่าชดเชยตามความเป็นธรรมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ กระทรวงการคลังจึงสมควรทำความเข้าใจกับคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์และผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้ชัดเจนในผลกระทบที่จะติดตามมาอันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในอีกด้านหนึ่งได้ ซึ่ง กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า FCI เป็นรัฐวิสาหกิจจึงต้องอยู่ในบังคับของ พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา นอกจากนี้ในขณะที่ FCI ยังเป็นองค์กรเอกชนและอยู่ระหว่างประสบกับปัญหาทางการเงินนั้น หากรัฐไม่เข้าแทรกแซงกิจการ FCI ก็จะถูกปิดและไม่สามารถจ่ายค่าชดเชยให้กับพนักงานและ ลูกจ้างได้ รวมทั้ง FCI ไม่ได้เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะเช่นเดียวกับ รัฐวิสาหกิจอื่น ดังนั้น จึงไม่อาจนำมาเปรียบเทียบกับ การจ่ายค่าชดเชยเพิ่มพิเศษให้กับพนักงาน รัฐวิสาหกิจอื่นซึ่งถูกยุบเลิกได้ และในปัจจุบันฐานะทางการเงินของ FCI ก็ยังประสบกับภาวะการ ขาดทุน หาก FCI ไม่สามารถกู้ยืมเงินจากแหล่งอื่นได้รัฐบาลจะต้องจ่ายค่าชดเชยในส่วนนี้ให้ ซึ่ง จะเป็นภาระต่องบประมาณของรัฐบาล จึงเห็นสมควรจ่ายค่าชดเชยให้กับพนักงานและลูกจ้างซึ่ง ถูกเลิกจ้างดังกล่าวตามพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อเป็น บรรทัดฐานสำหรับสถาบันการเงินอื่นซึ่งถูกกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ เข้าแทรกแซงกิจการ และอาจมี การเลิกจ้างพนักงานและลูกจ้างต่อไป

ในการนี้ นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา วินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายเพื่อให้ได้ข้อยุติก่อนว่า การจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานและลูกจ้างของ บริษัทเงินทุนเฟิสต์ ซิตี้ อินเวสเมนต์ จำกัด (มหาชน) หรือ FCI ต้องถือปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือต้องถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เนื่องจากพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ฯ บัญญัติให้สภาพการจ้างที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการ จ้างตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าบรรดาคำร้อง ข้อเสนอเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่ยื่นไว้ตาม พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ฯ ที่ยังมิได้มีการพิจารณาวินิจฉัยถึงที่สุด ให้ ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ นอกจากนี้ หากยัง มีประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและสมควรได้รับการพิจารณาเพิ่มเติม ขอให้วินิจฉัยเพิ่มเติมเพื่อ

ประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไปด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผู้แทนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและสมควรได้รับการพิจารณาวินิจฉัยเพิ่มเติมตามข้อหาหรือดังกล่าวข้างต้นนั้น ผู้แทนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีชี้แจงว่าได้ประสงค์ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับค่าชดเชยของพนักงานและลูกจ้างบริษัทเงินทุนเฟิสต์ ซิตี้ อินเวสเมนต์ จำกัด (มหาชน) หรือ FCI ว่าจะต้องถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหาหรือของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีประกอบกับข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีความเห็นดังนี้

ปัญหาที่ว่า การจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานและลูกจ้างของบริษัทเงินทุนเฟิสต์ ซิตี้ อินเวสเมนต์ จำกัด (มหาชน) หรือ FCI ต้องถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือต้องถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ นั้น เห็นว่า การที่บริษัทเงินทุนเฟิสต์ ซิตี้ อินเวสเมนต์ จำกัด (มหาชน) หรือ FCI เปลี่ยนสถานะจากองค์กรเอกชนเป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และมาตรา ๔^๒ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เนื่องจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินซึ่งเป็นองค์การของรัฐเข้าถือหุ้นเป็นจำนวนเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของทุนจดทะเบียน มีผลทำให้พนักงานและลูกจ้างของ

^๑ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

- (ก) องค์กรของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ
- (ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการมีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ
- (ค) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ/หรือ
- (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(๑) องค์กรของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรของรัฐบาลหรือกิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และหมายความรวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ

(๒) บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า และหรือรัฐวิสาหกิจตาม (๑) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ

FCI มีสถานภาพเป็นพนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ เมื่อมีการเลิกจ้างพนักงานและลูกจ้างดังกล่าวในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้บังคับ^๓ การพิจารณาเกี่ยวกับการจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานและลูกจ้างของ FCI จึงต้องเป็นไปตามข้อ ๔๕^๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานของสิทธิประโยชน์ของพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งมาตรา ๙๕^๕ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้บัญญัติรองรับสิทธิต่าง ๆ ตามที่พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดไว้ โดยให้นำบรรดาระเบียบประกาศ มติ คำวินิจฉัยชี้ขาด หรือคำสั่งของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ที่ถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติ

^๓ ประกาศราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓

^๔ ข้อ ๔๕ ให้รัฐวิสาหกิจจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานซึ่งเลิกจ้าง ดังนี้

(๑) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยสี่สิบวันแต่ไม่ครบหนึ่งปีโดยรวมวันหยุด วันลา และวันที่รัฐวิสาหกิจสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจ ให้จ่ายไม่น้อยกว่าเงินเดือนค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสิบวันหรือไม่น้อยกว่าเงินเดือนค่าจ้างของการทำงานสามสิบวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับเงินเดือนค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๒) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี โดยรวมวันหยุด วันลา และวันที่รัฐวิสาหกิจสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจ ให้จ่ายไม่น้อยกว่าเงินเดือนค่าจ้างอัตราสุดท้ายเก้าสิบวัน หรือไม่น้อยกว่าเงินเดือนค่าจ้างของการทำงานเก้าสิบวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับเงินเดือนค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๓) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบสามปีขึ้นไป โดยรวมวันหยุด วันลา และวันที่รัฐวิสาหกิจสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจ ให้จ่ายไม่น้อยกว่าเงินเดือนค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือไม่น้อยกว่าเงินเดือนค่าจ้างของการทำงานหนึ่งร้อยแปดสิบวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับเงินเดือนค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

การเลิกจ้างตามข้อนี้ หมายความว่า การที่รัฐวิสาหกิจให้ออกจากงาน ปลดออกจากงาน หรือไล่ออกจากงานโดยที่พนักงานไม่ได้กระทำความผิดตามข้อ ๔๖ หรือในกรณีที่รัฐวิสาหกิจไม่ยอมให้พนักงานทำงานเกินเจ็ดวันทำงานติดต่อกัน ไม่ว่าจะมิวันหยุดคืนหรือไม่ก็ตาม โดยไม่จ่ายเงินเดือนค่าจ้างให้ ถ้าปรากฏว่ารัฐวิสาหกิจมีเจตนาจะไม่จ้างพนักงานนั้นทำงานต่อไป หรือกลั่นแกล้งพนักงาน ให้ถือเป็นการเลิกจ้างด้วย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การจ้างพนักงานเพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว เป็นการจร เป็นไปตามฤดูกาล หรือเป็นงานตามโครงการ ซึ่งรัฐวิสาหกิจและพนักงานตกลงทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือโดยมีกำหนดวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของการจ้างไว้ และให้หมายความรวมถึงกรณีที่สัญญาจ้างดังกล่าวสิ้นสุดลงแล้วแต่งานยังไม่แล้วเสร็จ หากรัฐวิสาหกิจและพนักงานจะตกลงต่อสัญญาจ้างกันอีก ระยะเวลาการจ้างทั้งสิ้นรวมแล้วจะต้องไม่เกินระยะเวลาการจ้างตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้างฉบับแรกด้วย

^๕ มาตรา ๙๕ บรรดาระเบียบ ประกาศ มติ คำวินิจฉัยชี้ขาด หรือคำสั่งของคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ที่ถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป

ให้ถือว่าบรรดาสภาพการจ้างที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างตามพระราชบัญญัตินี้

แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป ดังนั้น การจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานและลูกจ้างของบริษัทเงินทุนเฟิสท์ ซิตี้ อินเวสเมนต์ จำกัด (มหาชน) หรือ FCI จึงต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวตามพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ จนกว่าจะได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ สำหรับประเด็นปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เห็นว่า ไม่มีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายอื่นใดที่ต้องวินิจฉัยเพิ่มเติม

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๔๓